

EXPUNERE DE MOTIVE

la inițiativa legislativă privind modificarea articolului 2, aliniatul 2 al legii 213 din 2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România

Legea 213 din 2004, în actuala ei formă, spune la articolul 2, aliniatul 2: *"Exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică se face de către persoanele prevăzute la alin. (1), care au absolvit o instituție de învățământ superior de specialitate, cu diplomă de licență în psihologie sau asimilată, obținută într-o instituție de învățământ superior acreditată, din România sau din străinătate, recunoscută sau echivalată, după caz, potrivit legii"*. În baza acestui articol, specializarea psihopedagogie specială, denumire întâlnită în foarte puține țări, nu este asimilată profesiei de psiholog, cu toate că pregătirea universitară pentru cele două specializări este în multe universități din țară foarte asemănătoare având în vedere planurile de învățământ.

Astfel, legea actuală discriminează absolvenții care au obținut licența în psihopedagogie specială, îndeosebi pe cei care au obținut-o după anul 2004, atât față de absolvenții cu licență în aceeași specializare, obținută înainte de 2004, cât și față de absolvenții cu licență în psihologie. Ambele categorii au parcurs același plan de învățământ, cu aceeași durată (4 ani), însă primii pot obține drept de liberă practică, iar cei din urmă nu. În acest fel, absolvenții de psihopedagogie specială cu licență obținută după 2004 sunt obligați să profeseze exclusiv în școli speciale, dar nu pot profesa independent, adică li se limitează dreptul la muncă. De asemenea, deși au parcurs planuri de învățământ similare, un absolvent cu licență în psihologie poate obține drept de liberă practică în orice domeniu al psihologiei (inclusiv psihopedagogie specială), în timp ce un absolvent cu licență în psihopedagogie specială nu poate obține drept de liberă practică nici măcar în specialitatea pentru care s-a pregătit.

În plus, legea actuală creează posibilitatea interpretării diferite și situații aberante. De exemplu, absolvenții de psihopedagogie specială care depun dosarul pentru obținerea dreptului de liberă practică la Colegiul Psihologilor din România sunt respinși, însă nu la depunerea dosarului, ci abia după ce plătesc taxa de interviu și analiză a dosarului.

Pentru a face dreptate ambelor categorii și pentru a pune același semn al egalității la momentul angajării care este și pe parcursul anilor de studiu, propun modificarea articolului 2 aliniatul 2 în următoarea variantă: *"Exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică se face de către persoanele prevăzute la alin. (1), care au absolvit o instituție de învățământ superior de specialitate, cu diplomă de licență în psihologie, în psihopedagogie specială sau asimilată, obținută într-o instituție de învățământ superior acreditată, din România sau din străinătate, recunoscută sau echivalată, după caz, potrivit legii"*.

Inițiator
Bogdan Cantaragiu
deputat PD-L